

KERK + lever

Klapstoel
Hilde
Mattelaer

blz. 7

Onze
jeugd
op zoek

blz. 16

Gratis
naar
Knetter?

blz. 22

WEEKBLAD — NUMMER 5 — 1 FEBRUARI 2006

antwerpen brugge hasselt
gent mechelen

JEANNE is een duivel-doet-al in de parochie. Is er iemand nodig om de kerk te poetsen, dan staat ze paraat met stoffer en blik. Het kerstfeestje van Ziekenzorg voorbereiden in de parochiezaal, of wafels bakken voor de jongeren die mee gingen Sterzingen voor Missio, je kunt het haar vragen. En als er prijzen voor het parochiefest moeten bijeengeschooid, dan trekt zij op strooptocht in de wijde omgeving. Werkelijk onvermoeibaar, ondanks haar vijftenzeventig jaar, want ook de plaatselijke vrouwen-gilde heeft aan haar nog een kwieke propagandiste en op zondag is ze daarenboven nog lector.

Joris, een prille dertiger, traint de miniemen van de lokale voetbalploeg en als er na zijn dagtaak nog wat tijd overschiet, dan wil hij graag een handje toesteken bij het verbouwen van het Chirolokaal. Terwijl Inge, zijn vrouw het wat meer gestructureerd wil. Zij helpt elke week klokvast een paar uur mee in een rusthuis, goed omkaderd door professioneel personeel. Elza daarentegen is al gepensioneerd. Zij was directrice van een lagere school en heeft nu tijd voor een oude passie, geschiedenis. Zij engageerde zich in de lokale heemkundige kring en helpt er het streekarchief in orde brengen. Bovendien is ze elke week twee halve dagen paraat om het documentatiecentrum open te houden.

Eén op vijf

Ongetwijfeld herkenbare figuren. We kunnen er zo de naam van een zus of collega, buur of neef, partner of verwant op kleven. Niet te verwonderen, want we zijn in Vlaanderen naar schatting met één tot anderhalf miljoen vrijwilligers. Ruim één op vijf Vlamingen is actief in het vrijwilligerswerk.

Hun engagement neemt dus vele vormen aan: individueel vrijwilligerswerk, georganiseerd verenigingsleven met de gekende traditionele organisaties of nieuwe verenigingen, de parochie en de buurtwerking, ingebed in instellingen of sociale voorzieningen, voor jong en oud. De betrokkenheid en tijdsbesteding kunnen erg verschillen. En al doen ze het allen vanuit een ongebreidelde generositeit en wars van eigenbelang, slechts weinigen hoor je zeggen dat er voor zichzelf geen vervulling in te vinden is. Integendeel heel vaak brengt het hen zelfs een stuk zelfontplooiing.

Nieuw statuut moet vrijwilliger beter beschermen

Ze zijn met velen, die vrijwilligers. En een met zeer verscheiden engagement en tijdsbesteding. Ze zetten zich in voor een breed spectrum van organisaties en verenigingen. De meesten niet bekommerd om geld of mogelijke problemen. Nu krijgen ze eindelijk een eigen statuut. Na jaren overleg en onderhandelen is het op 1 februari zo ver, dan treedt de langverbeide wet in werking. Al is nog niet alles helder en is het nog wachten op enkele uitvoeringsbesluiten.

Toon Osaer

Uit de onzekerheid

Die bonte mengeling van vrijwillige inzet krijgt in de kolommen van ons eigenste blad ruim aandacht. Terecht, want ze is het mooiste bewijs hoe in een samenleving met een opgeblazen ik-cultuur en ogenschijnlijk overheersend individualisme, solidariteit een brede groep mensen blijft inspireren en drijven. Ze stellen hun tijd, levenservaring, kennis en vaardigheden ten dienste van hun medemensen. Een bundeling van toegevoegde waarde voor een meer zorgzame samenleving.

Als 't tegenvalt?

Is het dan niet sneu te horen hoe een gedreven Chiroleidster ter verantwoording wordt geroepen en door de rechter veroordeeld, omdat iets mis liep met een jongere in haar groep? Of wat met de ijverige pannenkoekenbakster voor het goede doel, die met een hete pan een collega raakt? Edelmoedige inzet verwordt dra tot loutere miserie.

Die dubbele vaststelling van genereuze inzet en manke bescherming inspireerde allerlei organisaties en verenigingen die ruim een beroep doen op vrijwilligers, om naar de politici te stappen. Hun eis luiddede: geef dat miljoen Vlamingen niet alleen een applaus voor hun engagement, werk voor die mensen een eigen statuut uit, zodat ze beter beschermd zijn.

Midden vorig jaar raakte die nieuwe wet „betreffende de rechten van vrijwilligers” eindelijk goedgekeurd. Vandaag, op 1 februari, treedt die wet in voege. Fernand Keuleneer, advocaat aan de Brusselse balie, bevestigt dat de wet op het eerste gezicht weinig nieuws biedt voor wie al langer bij het vrijwilligerswerk betrokken is. „De wet brengt de meeste al gekende zaken samen: definitie van het vrijwilligerswerk, de onkostenvergoedingen, wat met mensen met een uitkering, of een ander sociaal statuut. Er zijn natuurlijk ook nieuwe elementen, zoals de verzekeringsplicht en de organisatienota.”

En de jurist vervolgt: „Vrijwilliger” slaat voor de wet op elke activiteit die onbezoldigd en onverplicht wordt verricht. Die activiteit moet ten behoeve van anderen zijn, een groep of organisatie, of de gemeenschap als geheel. Het is vanzelfsprekend dat dit niet kan binnen familie- of privéverband, noch voor dezelfde organisatie waarvoor men tewerkgesteld is. En dat bestuurders van verenigingen daar niet onder vallen.”

© Halewijn

Lees voort op bladzijde 24